

1. «CARTOON STORIES»

Η Κοκκίνοσκουφίτσα, Η Μαμά της, η Γιαγιά ο Λύκος ο Καπτεν Χουκ, ο Πινόκιο, Η Σταχτοπούτα, Ο Κυνηγός ζωντανεύουν στην σύγχρονη εποχή και δημιουργούν το δικό τους παραμύθι. Πως θα ήταν οι αγαπημένοι μας ήρωες αν ζούσαν στην σημερινή εποχή αντιμέτωποι με την απελευθέρωση των ηθών, τον εγωισμό, την αλαζονεία, την μοναξιά και την έλλειψη ιδανικών; Άραγε υπάρχει ελπίδα να νικήσει η αληθινή αγάπη ή μήπως σε κάθε γωνιά παραμονεύει ένας κακός λύκος; Και αν ναι μπορούμε να τον νικήσουμε; Με αφορμή το δέμα της γιαγιάς για τις δύσκολες ώρες οι ήρωες μας φτιάχνουν το δικό τους παραμύθι και μέσα από κωμικές καταστάσεις, τραγούδια και χορό χαρίζουν γέλιο κέφι και αληθινή διασκέδαση.

---

2. «ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΑΥΝΑΝΙΣΤΗ»

του Μιχαήλ Άνθη

από την ομάδα «Kiss my Cash»

Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν «συν Αθηνά και χείρα κίνει». Ο Ερμής κι ο Μάκης, σύγχρονοι ήρωες και φίλοι σε βαθμό παρεξήγησης... εξυμούν την αγάπη για το εγώ τους, ψάχνουν τη στάση Νερατζιώτισσα στο Κάμα Σούτρα και χαίρονται διπλά που τώρα με την καλωδιακή «όλα είναι στο χέρι σου»!

Δύο άντρες σε έναν, ένας σε όλους. Ο σύγχρονος Νάρκισσος είναι ο «homo hi-ro-practicus» που δεν ερωτεύεται απλά το είδωλό του. Είναι το είδωλό του. Ζει μόνιμα μπροστά σ' ένα καθρέφτη, νοερό ή πραγματικό, ονειρεύεται ότι είναι αποσμητικό κι ότι ψεκάζουν μ' αυτό όλο τον κόσμο, έχει πάντα να υποδείξει κάποιον που φταίει στη θέση του, και μαδάει αγκινάρα στο «μ' αγαπώ, δεν μ' αγαπώ» γιατί δεν έχει καμία εμπιστοσύνη ότι τα φύλλα της μαργαρίτας θα του βγουν σωστά. Μαλακόχειρ οπαδός του «καν' το μόνος σου» αποφεύγει αγάπες και εξαρτήσεις, και στην προσπάθειά του να πέσει στην αγκαλιά του αγαπημένου του «εγώ», συγκρούεται μετωπικά μαζί του και γίνεται αλοιφή.

---

3. «ΑΥΤΟ ΤΟ ΖΩΟ ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ»

Το έργο είναι σπονδυλωτό και αποτελείται από πέντε μικρά μονόπρακτα.

Πρωταγωνιστής ...ένα «παράξενο ζώο», που κυνηγάει το όνειρο αλλά κοιμάται με εφιάλτες, που ψάχνει τη ζωή του στα «πρέπει» των άλλων. Ένα «ζώο», που καταστρώνει σχέδια γιατί δεν μπορεί να τα πραγματοποιήσει, που βλέπει το δάκτυλο όταν η καρδιά του δείχνει τον ήλιο. Που προσπερνά το αληθινό, γιατί φοβάται να το αγαπήσει...

---

4. «OPPOSITION»

1. Παράσταση επί σκηνής

2. Προβολή βίντεο χωρίς ήχο στο φόντο της σκηνής.

3. Μουσική και ήχος αλλάζει μόνο από τον dj που βρίσκεται και αυτός στην σκηνή.

Στην σκηνή παρακολουθούμε τρεις χαρακτήρες με διάθεση να εφεύρει ο καθένας για τον εαυτό του έναν ιδανικό – φανταστικό χαρακτήρα (ο οποίος προβάλλεται στο βίντεο) και μέσα από τον διάλογο με τους άλλους καταλαβαίνει ο καθένας με τη σειρά του πως η πραγματικότητα είναι πιο απλή και λιγότερο εξεζητημένη από αυτό που

φαντάζονται. Η πραγματικότητα δηλαδή βρίσκεται στην επί σκηνής παρουσία τους ενώ η ενώ η προβολή του χαρακτήρα τους (τι θα ήθελαν, τι θα διόρθωναν, τι λάθη δεν θα είχαν κάνει, τι ευκαιρίες έχασαν κλπ) είναι αυτή που βλέπουμε στο βίντεο στο φόντο της σκηνής. Μέσα από τον μεταξύ των ηρώων (που γνωρίζονται πολύ καλά - φίλοι ή οικογένεια για παράδειγμα ή συνεργάτες-) διάλογό έρχεται και η πλήρης αποδόμηση των φανταστικών χαρακτήρων και η παραδοχή πως ο χρόνος ποτέ δεν γυρίζει πίσω γιατί δεν θα είχε νόημα η ζωή άμα γινόταν κάτι τέτοιο. Αγαπούν στο τέλος τα λάθη τους εμπιστεύονται τις αδυναμίες τους και συμφιλιώνονται με τον εαυτό τους. Το premise θα μπορούσε να είναι : «σκέψου λιγότερο – ζήσε περισσότερο»

---

5. «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΜΛΕΤ»

Ο ΣΤΑΝΛΕΪ, η ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ και οι φίλοι τους ΝΤΟΝΑ και ΓΟΥΟΛΤΕΡ, δύο συνηθισμένα ζευγάρια, αποφασίζουν να βγουν και να πάνε θέατρο. Είναι καθιερωμένο μία φορά τη βδομάδα, να πηγαίνουν πρώτα για φαγητό και μετά σε ένα “κουλτουριάρικο μέρος” ... Το πρόγραμμα λοιπόν για απόψε έχει : “ ΑΜΛΕΤ ” !

Αφού τελικά καταφέρνουν να μπουν στο θέατρο και να κάτσουν στις θέσεις τους, η παράσταση αρχίζει... Αλλά όπως φαίνεται, το περίφημο έργο του ΣΑΙΞΠΗΡ τους πέφτει λίγο “βαρύ”. Είναι γεγονός πως ο “ ΑΜΛΕΤ ” κυλάει κάπως δύσκολα για το μέσο Τηλεθεατή... κι έτσι οι φίλοι μας αρχίζουν βαριεστημένοι μία ασυνάρτητη και ακατάσχετη φλυαρία για ένα σωρό άσχετα θέματα, όπως για την τηλεόραση, τους αγρότες, ένα νεκρό φίλο τους, τους Κινέζους, τα καινούργια τους cd, τα ταξίδια στην Ευρώπη, και πού και πού ... για το έργο του Σαίξπηρ που εξελίσσεται μπροστά τους. Ίσως αναγνωρίσετε σε αυτούς εκείνους τους ενοχλητικούς και αγενείς τύπους, που κάποτε κάθονται δίπλα σας ή πίσω σας στο Θέατρο, και όλη την ώρα ψιθυρίζουν και χασκογελάν ... Ναι, αυτοί που σας βγάζουν την παράσταση ξινή και σας αναγκάζουν να αλλάξετε θέση για να βρείτε την ησυχία σας.

Μέσα όμως από την ακατάσχετη φλυαρία τους, τα δύο ζευγάρια μπερδεύονται και οι μεταξύ τους σχέσεις ανατρέπονται. Αλήθειες και ψέματα αποκαλύπτονται, μυστικά έρχονται στο φως, ψεύτικες φιλίες και απιστίες ξεσκεπάζονται.... Τελικά οι ανατροπές στο έργο του Σαίξπηρ, που παίζεται επάνω στην σκηνή, δεν είναι τίποτα μπροστά σε ότι συμβαίνει κάτω στα καθίσματα ανάμεσα σε αυτούς τους τέσσερις !

Τι κι αν στο τέλος μένουν, όπως ο ΑΜΛΕΤ, με τη νεκροκεφαλή ... στο χέρι ; Την επόμενη εβδομάδα το πρόγραμμα έχει Όπερα ...!

Σύντομη, έξυπνη και ευρηματική κωμωδία, γραμμένη το 1993 από τον Αμερικανό Καθηγητή Ψυχολογίας Λώρενς Κάσλερ.

Ο Λώρενς Κάσλερ σπούδασε φιλοσοφία και ψυχολογία στο Χάρβαρντ και πήρε το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο της Κολούμπια. Σήμερα διδάσκει ψυχολογία στη Νέα Υόρκη. (Ph.D., Professor, Department of Psychology, State University College of Arts & Science, Geneseo, NY) .

Έχει γράψει 4 βιβλία ψυχολογίας καθώς και πολλά άρθρα και φιλοσοφικές πραγματείες για τον άνθρωπο και την τέχνη.

Αυτό είναι το μόνο θεατρικό έργο που έχει γράψει.

---

6. «ΔΩΜΑΤΙΟ 32»

Ο Vince ο John και η Amy εμπλέκονται σε μία ιστορία πάθους που ξεκίνησε πριν από δέκα χρόνια.

Εμμονή, εγωισμός, έρωτας, μίσος .

Όλοι έχουν διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων.

Ο χρόνος τελικά, ίσως μπορεί να διαστρεβλώσει τις αναμνήσεις και τις απόψεις ενός ανθρώπου, για παρελθόντα γεγονότα, αλλά ίσως τελικά οι ίδιες πληροφορίες να δίνουν ένα διαφορετικό αποτέλεσμα και να μεταθέτουν το “δίκιο” από τον ένα χαρακτήρα στον άλλο. Το έργο είναι βασισμένο στο “TAPE” του STEPHEN BELBER

---

7. «STAGE ALIVES»

Τρεις γυναίκες (Η Νάντια, Ρεβέκκα και Γιώτα) γίνονται μάρτυρες ληστείας σε τράπεζα, που κάνουν δύο απελπισμένοι από τα οικονομικά τους, Έλληνες! [Χρήστος – Βαγγέλης] Και οι ίδιες άρτι απολυθείσες, [με τα γνωστά stage] ανταλλάσσουν τις πικρές εμπειρίες που έχουν από τις χαμένες έτσι κι αλλιώς δουλειές τους, αλλά οραματίζονται και το ζοφερό μέλλον που τις περιμένει. Όσο για τους δύο κατ’ ανάγκη ληστές από τη μία προσπαθούν να ξεφύγουν κι απ’ την άλλη πέφτουν σε περιπτώσεις χειρότερες από τη δική τους οικονομική κατάντια.

Κωμικοτραγικές καταστάσεις μετά την ληστεία η οποία... θα μπορέσει τελικά να έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα; Τι ενώνει αυτούς τους πέντε ανθρώπους, εκτός από τα χάλια μας;

Μία παράσταση που φιλοδοξεί, να κάνει τον θεατή να γελάσει και να νοιώσει λίγο καλύτερα, αφού διαπιστώνει ότι δεν είναι ο μόνος που θέλει «να πάρει τα βουνά» στις ζόρικες μέρες που μας κλήρωσαν!

---

8. «ZOO STORY»

«The Zoo Story» είναι το πρώτο θεατρικό έργο του Αμερικανού θεατρικού συγγραφέα Έντουαρντ Άλμπι που γράφτηκε το 1958 και ολοκληρώθηκε σε μόλις τρεις εβδομάδες. Ο αρχικός τίτλος ήταν «Peter and Jerry». Το έργο διερευνά την απομόνωση, τη μοναξιά, την κοινωνική ανισότητα και την απανθρωπιά σε έναν εμπορικό κόσμο . Αρχικά το έργο είχε απορριφθεί από τους παραγωγούς στη Νέα Υόρκη. Ο Άλμπι ανέβασε το έργο στην Ευρώπη, παρουσιάζοντας το στο Δυτικό Βερολίνο στο Schiller Werkstatt Θέατρο στις 28 Σεπτεμβρίου 1959 . Στην Αμερική η πρώτη παράσταση, πραγματοποιήθηκε στο Provincetown Playhouse το 1960 και ενώ ο Σάμιουελ Μπέκετ θα παρουσίαζε το έργο του Krapp’s Last Tape.

Περίληψη

Το μονόπρακτο αυτό έργο αφορά δύο χαρακτήρες, τον Peter και τον Jerry. Ο Peter είναι ένας μεσαίας τάξης εκδότης, με μια σύζυγο, δύο κόρες, δύο γάτες και δύο παπαγάλους που ζει χωρίς κανείς από τους γύρω του να του δίνει ιδιαίτερη σημασία..Ο Jerry είναι ένας απομονωμένος και δυσάρεστος άνθρωπος που ζει σε ένα οικοτροφείο και είναι ιδιαίτερα προβληματικός χαρακτήρας. Οι άνδρες αυτοί ανταμώνονται σ’ ένα παγκάκι στο πάρκο της Νέας Υόρκης Central Park. Ο Jerry είναι απελπισμένος και επιζητά μια ουσιαστική συνομιλία με ένα άλλο ανθρώπινο ον. Με τη συζήτηση που ακολουθεί εισβάλλει στην ειρηνική κατάσταση του Peter ανακρίνοντας τον και

αναγκάζοντάς τον να ακούσει ιστορίες από τη ζωή του, συμπεριλαμβανομένης και της ιστορία ο «JERRY και ο σκύλος», καθώς και το λόγο που βρίσκεται πίσω από την επίσκεψή του στο ζωολογικό κήπο. Τα στοιχεία του έργου, το ειρωνικό χιούμορ και η αδιάκοπη δραματική αγωνία φτάνει στο αποκορύφωμα όταν ο Jerry φέρνει το θύμα του κάτω στο δικό του κτηνώδες επίπεδο.

Πριν τη συγκλονιστική τελική αποκάλυψη ο Peter ανακοινώνει: “πραγματικά , πρέπει να πηγαίνω σπίτι ;...” Ο Jerry, ως απάντηση, αρχίζει να τον γαργαλεί. Ο Peter γελά και συμφωνεί να ακούσει το τέλος της αφήγησης του Jerry σχετικά με το τι «συνέβη στο ζωολογικό κήπο». Ταυτόχρονα, ο Jerry ξεκινά πιάζοντας το Peter στο παγκάκι. Ο Peter εξαγριώνεται και αποφασίζει να πολεμήσει για την περιοχή του πάνω στο παγκάκι. Απροσδόκητα, ο Jerry τραβά ένα μαχαίρι το οποίο μετά από λίγο βρίσκεται στα χέρια του Peter . Όταν ο Peter κρατά το μαχαίρι αμυντικά, ο Jerry ρίχνει τον εαυτό του πάνω σε αυτό. Ενώ αιμορραγεί ο Jerry ολοκληρώνει την ιστορία του ζωολογικού κήπου φέρνοντας τη στο άμεσο παρόν. « Θα μπορούσα να έχω προγραμματίσει όλα αυτά;.. Όχι .. όχι , εγώ δεν θα μπορούσα . Αλλά νομίζω ότι το έκανα ”. Φρίκη, ο Peter το σκάει ενώ ο Jerry πεθαίνοντας λέει , “ Ω ... Θεέ μου ... », σε ένα συνδυασμό περιφρόνησης μιμητισμού και ικεσίας.

---

9. «ΟΝΕΙΡΟΠΩΛΕΙΟ»

Η καλλιτεχνική ομάδα «Ονειροφιλόφυλοι» παρουσιάζει ένα εναλλακτικό και αλληλεπιδραστικό bar-theatre καμπαρέ με τίτλο «ΟΝΕΙΡΟΠΩΛΕΙΟ».

Με τη συμμετοχή εικαστικών, ηθοποιών, τραγουδιστών και άλλων δημιουργών, θα παρουσιάσουμε ένα υπαρξιακό-κωμικό καμπαρέ που μιλάει για τα όνειρα που δημιουργούμε και χάνουμε στη ζωή μας αλλά και για την ιστορική σημασία του να ονειρεύεσαι. Με άξονα την ελεύθερη και καταγιστική μορφή του καμπαρέ-βαριετέ δημιουργούμε κωμικές ιστορίες, παραμύθια, τραγούδι, μουσικούς αυτοσχεδιασμούς, σκετς και χορογραφίες που θα ψυχαγωγούν και διασκεδάζουν κόσμο έξω από το θεατρικό κοινό.

Το περιβάλλον (διακόσμηση, κοστούμια, φωτισμός) θα βάζει τον θεατή σε ένα κλίμα Βερολινέζικου καμπαρέ-freak show όπου και θα έχει την ευκαιρία να συμμετάσχει στη δράση του καμπαρέ χρησιμοποιώντας τρικ όπως αφέντι και ψεύτικα καπνιστήρια οπίου, καθώς και συνομιλώντας σε αρτίστες τους καμπαρέ που θα κάθονται στα τραπέζια των πελατών έχοντας στις δικές τους ιστορίες και αταξίες να μοιραστούν. Οι ομάδα (10 ατόμων) θα δρα στη σκηνή, στα τραπέζια και σε άλλο χώρο του καταστήματος δημιουργώντας μια ελαφριά και διασκεδαστική ατμόσφαιρα και σπάζοντας την στειρότητα και διαχωρισμό της θεατρικής αίθουσας. Θα υπάρχουν χαρακτήρες όπως αποτυχημένες αρτίστες, γερασμένος ναυτικός, τρελός πιανίστας, πλασιέ προκάτ ονείρων, κουνελάκι, νευρωτική κοσμική, καταραμένοι ποιητές και ο χάρος.